

uforholdsmæssigt. Deres Udgift er 16 Mill. Kr., Statens Besparelse skulde andrage 1,6 Mill. Kr., der kræves derfor blot af Sygekasserne, at de reducerer deres Udgift til Lægehjælp med 10 pCt., for at de kan have fuld Kompensation. Denne Reduktion mener jeg, man med Rette bør kunne forlange af Sygekasserne.

Det tredje Punkt, hvor man sætter ind med Reduktionen, er med Hensyn til Udgifterne til Medicinydelse. Indtil 1921 ydede Staten ikke Sygekasserne Refusion for denne Sygekassehjælp, men fra 1921 gav Staten en Refusion paa 25 pCt. Dette synes at have ført til et stærkt forøget Forbrug af Medicin, idet Sygekassernes Medicinudgifter nu er oppe paa over 4 Mill. Kr. Hvis man, som her foreslaaet, ophører med at lade Staten give Refusion for Medicinydelse, vil Besparelsen for Statens Vedkommende paa dette Punkt andrage godt 1 Mill. Kr. Der vil som en Kompensation for Sygekasserne, fordi de ikke faar Refusion for Medicinydelse, blive givet dem grundig Anvisning, som udarbejdes i Sundhedsstyrelsen, til at give og skrive Medicin paa en Maade, hvorved der kan indvindes væsentlige Besparelser. Skulde dette ikke være tilstrækkeligt, vil Sygekasserne kunne faa Kompensation ved at sætte den Andel af Medicinudgiften, som de bærer, noget ned. Nogle Kasser betaler slet ikke Medicinen, andre Halvdelen, og andre tre Fjerdedele af Beløbet. Ogsaa paa dette Punkt mener jeg derfor, at Sygekasserne med Lethed vil kunne faa Kompensation for det formidskede Tilskud fra Statens Side.

Den samlede Besparelse for Staten ved disse tre Reduktionsposter vil udgøre 4,1 Mill. Kr. eller rundt regnet 30 pCt. af Statens Tilskud til Sygekasserne. Jeg tror, jeg tør sige, at saaledes som Forslaget er formet, vil disse Reduktioner med Lethed kunne bæres af Sygekasserne, og dette saa meget mere som alle velledede Sygekasser her i Landet i det store og hele er velstaaende. Jeg skal i denne Forbindelse bl. a. gøre opmærksom paa, at Sygekasserne i Aarenes Løb har opsparet en Reservefond paa ikke mindre end 37 Mill. Kr.

I Lovforslagets §§ 2 og 3 foreslaas en skærpet Kontrol med Hensyn til Indtægtsgrænserne; det forlanges, at disse overholdes. Det foreslaas, at der skal ned sættes et Udvalg paa 3 Medlemmer, et Medlem valgt af vedkommende Kommunalbestyrelse, en Sygekasserepræsentant og en Sygekasselæge. Dette Udvalg skal mindst hvert tredje Aar gennemgaa Sygekassernes

Medlemslister og sammenligne dem med Skatteligningen. Dette forekommer mig at være en naturlig og maaske ogsaa nødvendig Kontrol. Der er fra enkelte Sider fablet om, at nu var det Meningen at smide 100 000 eller 150 000 Sygekassemedlemmer ud af Sygekasserne. Dette Tal er selvsagt fuldstændig grebet ud af Luften, og jeg skal blot bemærke, at naar der i Sygekasseloven er sat bestemte Indtægtsgrænser, kan man ikke med Rette angribe de Myndigheder, der nu forlanger Loven respekteret.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Det tredje Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, angaar *Ændringer i Ulykkesforsikringsloven* af Juni 1920. I 1920 blev Ulykkesforsikringslovens Maksimalsatser under Hensyn til det forhøjede Prisniveau fordoblet. Nærværende Forslag tilsigter at reducere Skadeserstatningerne og dermed Præmierne i Overensstemmelse med det nu faldende Prisniveau. Udgifterne til Ulykkes-Skadeserstatningerne bæres af Arbejdsgiverne; for det sidste Regnskabsaar, vi kender, 1925, udgjorde Arbejdsgivernes Præmier 11,1 Mill. Kr. Den nødvendige Reduktion under Hensyn til det faldende Prisniveau søger man opnaaet ad to Veje, for det første ved en Reduktion af Maksimalsatserne med 12½ pCt., for det andet ved en Reduktion af samtlige Skadeserstatninger med 15 pCt. Undtagne fra denne Reduktion er kun de lavest lønnede, hvis Dagpenge bliver uforandrede som i 1920. Paa denne Maade opnaas i nogen Grad en Graduering af Erstatningerne, saaledes at de, der faar Erstatning efter de højeste Lønninger, faar en Nedgang paa 27½ pCt., medens Reduktionen falder gradvis til de lavere lønnede, der faar en Reduktion paa 15 pCt. Endelig søges ved Forslaget gennemført en Reduktion af Præmierne ved Indførelse af et Bonussystem, hvorefter Selskaberne tilbagebetaler noget af unødvendigt høje Præmier.

I øvrigt er der i Lovforslaget indført en Ændring med Hensyn til Døds'erstatningerne. I Loven af 1916 og i den ændrede Lov af 1920 toges der intet Hensyn til, om de efterladte Enker havde Børn eller ikke, eller hvor mange Børn de havde. Dette har man anset for en Urimelighed, og der er derfor i Forslaget i høj Grad taget Hensyn til Børneantallet, i saa høj Grad, at Enker med 2—3 eller flere Børn efter det foreliggende Forslag faar endog